

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti in prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Reforma politične uprave.

Sedaj, ko se je dovršila davčna in pravosodna reforma, nekda pripravljala vlada reformo politične uprave. Skušnje poslednjih dvajsetih let so pokazale, da je politično upravo treba nekoliko preustrojiti, ako hočemo, da bode ustrezala svoji nalogi. Sedanja vlada, ki bi si rada menda pridobila naslov „reformsko ministerstvo“, se misli lotiti te stvari.

Reforma politične uprave je v nekem oziru gotovo še važnejša, nego je bila justična reforma, kajti stvar bode segala globoko v politično življenje. Z novo reformo uprave se lahko mnogo koristi končni rešitvi mnogih prepornih političnih vprašanj, lahko se pa tudi doseže, da se nasprotja še poostre. V kakšnem tiru misli vlada izvesti to reformo, tega še danes ne vemo, a iz raznih vladnih glasil se da posneti, da se mislijo osnovati nova okrožna glavarstva, ki bodo neka vmesna instanca mej okrajnimi glavarstvi in deželnimi političnimi oblastvi. S tem se na jedni strani odvzame nekaj dela okrajnim glavarstvom, na drugi strani se pa razbremene deželna politična oblastva. Nova naprava bi imela že to prednost, da bi okrožna glavarstva bila nekako v tesnejši zvezi s prebivalstvom, nego so deželni politični uradi, in bode bolje poznala razne potrebe. Pri politični upravi je stvar drugače kot pri sodiščih. Tu ne gre vseh stvari presojati le po subih paragrafi, temveč se je večkrat tudi jako ozirati na razloge umestnosti.

Nas pa vsa stvar še zanimlje v nekem drugem oziru. S tem, kako se okrožja razdele, se lahko mnogo steri za lažje izvedenje narodne enakopravnosti. Sedaj dela mnogo težave pri uradovanju sedanja razdelitev dežel, ki se ne ozira na narodne meje.

Če se bode pri razdelitvi okrožij gledalo na narodnostne razmere, bi se sedanjim nepravilnostim znatno odpomoglo. S tem bi se jako oledela uprava. V nemških okrožjih bi se morali nastavljati urad-

niki večši obeh deželnih jezikov, v drugih bi tega ne bilo neobhodno potrebno. Če znajo uradniki pri gorenještajerskih okrožjih slovenski ali ne, za to bi se pač Slovenci ne brigali. Tudi pri namestništvu v Gradcu bi ne imeli toliko opraviti z narodnimi prepornimi opravili, ker bi bila na Štajerskem okrožja razdeljena po narodnostih in bi ta opravljala mnoge sedanje namestniške posle.

Na Češkem bi pač Čehi zahtevali jednako-pravnost jezikov po vsej deželi, a faktično bi pa v nemških okrožjih se največ nemški uradovalo, v čeških pa češki. Če bi tudi morda morali uradniki biti večši obeh deželnih jezikov, a vendar bi se v praksi lahko semtertja malo gledalo skozi prste, ne da bi stvar trpela.

Slovenci moramo zahtevati svoja okrožja na Štajerskem. S tem se bomo močno otresli škodljivega graškega in celovškega upliva. Seveda moramo zahtevati že pri sklepanju zakona, da se zagotovi, da bodo okrožni politični uradniki večši jezika svojega okrožja. To zahteva dobra uprava. Tukaj moramo naravnost izreči, da je mnogo to povod nedostatkosti sedanje politične uprave, ker uradniki niso bili večši jezika prebivalstva. Tak uradnik tudi ne more spoznati potreb okoliša, ki je njegovi skrbi izročil. Drži se le formalnosti in najboljše uredba uprave se ne more obnesti pri taci razmerah. Tudi okrožna glavarstva ne bodo kos svoji nalogi, ako ne bodo imela jezikovno sposobnih uradnikov, in bodo uradniki zmatrali za svojo nalogo germanizacijo, kakor mnogi sedanji okrajni glavarji. V tem slučaju bi se Slovenci osnovi okrožnih glavarstev morali le ustavljati, ker s tem dobimo le nove nemške postojanke na slovenski zemlji.

Ker že govorimo o sposobnosti uradnikov, moramo omeniti, da se bodo morale tukaj storiti radikalne premembe, ako se hoče uprava zares izboljšati. Glavna krivda, če uprava ni uzorna, ni v njeni organizaciji, temveč v nje osebnosti. Sedaj velja nekako pravilo, da je vsakdo sposoben

za političnega uradnika, ki je dobro ali slabo dovršil svoje juridične studije in ima pred imenom še pristavek knez, grof ali pa baron. Taki ljudje so pa navadno za politično upravo najslabši, ker so že po svoji odgoji ločeni od drugega prebivalstva in ne poznajo njega potreb. Če se to ne premeni, bode osnova okrožnih glavarstev ustvarila samo neke sinekure za plemenite uradnike, da bi hitreje avanzovali.

Sploh sedanje izobraženje političnih uradnikov ni popolnoma primerno njih poznejšemu poklicu. Delovanje političnega uradnika je povse drugačno, nego sodnikovo. V Nemčiji, Franciji in v nekaterih drugih državah so upeljali nekake posebne kameralistične oddelke na vseučiliščih. Vse to bode treba dobro premisliti in prilagoditi avstrijskim potrebam. Le tako je mogoče, da bode avstrijska uprava zadostila zahtevam sedanjega časa, ko se je političnemu uradniku treba pečati tudi s socijalnim vprašanjem in poravnati nasprotja mej raznimi sloji prebivalstva.

Državnozbornske volitve.

Shod okrajnih zaupnih mož narodne stranke je bil danes popoldne. Zbralo se je jako mnogo zaupnih mož, zlasti iz notranjskega in trebanjskega volilnega okraja.

Volilni shod v Ljubljani, kateri je bil napovedan za nedeljo, se ta dan ne bo vršil, pač pa se snidejo v ponedeljek zopet ljubljanski zaupni možje, da se posvetujejo glede kandidatur v Ljubljani.

Iz učiteljskih krogov. Na podstavi našega zastarelega volilnega reda za vojvodino Kranjsko se je volilna pravica starih učiteljev različno tolmačila. Nekateri okrajni glavarji so bili mnenja, da imajo volilno pravico le načelniki in nadučitelji, vsi drugi stalni učitelji na večrazrednicah pa nimajo volilne pravice. Prav tako so postopali tudi razni

LISTEK.

Repičeva Tonica.

Spisal Aleksandrov.
(Konec.)

Zunaj je metlo.

Burja je jezno žvižgala krog oglov Repičeve koč. Streha je stokala pod težo snega. Vežna vrata so zaškrepotala, ko je tresnil ob nje ledeni zimski piš.

V majhni, nizki sobici je motno gorela treska ter le na pol razsvetljevala očrnele stene in sobine prebivalce.

Pri stari mizi je sedela na istotako stari, pivavi klopi Tonica ter prela. Bleda je bila in klaverno je zrla na drobne prste, izpod katerih se je vila tanka nit. V očeh, v tistih velikih, modrih očeh pa se je časih zalesketalo nekaj mokrega. In tedaj je hitro, skrivaje potegnila z roko preko oči ter hitreje zavrtela kolovrat.

Za pečjo je sedel oče. Tih je bil in srpo je gledal v ilovnata tla in iz kratkocevnatega vivčka je tako jezno vlekel modrikasti dim, da so se mu delale na obritem, subljatem obrazu velike jame.

Na peči pa je ležala mati. Prevračala in premetavala se je z jedne strani na drago in godrnjala:

„Ta vražji goljuf, sedaj se pa ženi! In drugo jemlje! Oj, joj, ta goljuf, ta nesramnež bogatinski!“ ...

In res se je ženil Francelj.

In če je burja za trenutek ponehala, slišalo se je semkaj iz vasi veselo ukanje, in vmes so bren-

čala godala — veselo in poskočno, kakor mora biti na gostiji — bogatih ljudij ...

Pozno je bilo — oče in mati sta že spala — ko je šla Tonica v svojo kamico.

* * *

Zaspano zimsko solnce je medlo in nekam čmerno kukalo skozi majhna okna — skozi one dele namreč, kjer je še bilo kaj stekla — v Repičevo koč, ko se je starec prebudil. Raztegnil si je dvatrikrat svoje suhe ude, da so škripale stare kosti, mel si zaspane oči, zbudil staro, ki je tudi spala ter rekel:

„Tonica pa danes dolgo spi. Še sedaj ni zakurila. Mrzlo je. To je vražje maslo, če človeka zebe! Oh, ta zima, ta zima, ta me spravi v grob!“

„Pokliči dekleta, pokliči, naj zakuri! Meni je tudi mraz ... Starost, starost in malo krvi!“

Tedaj se je starec polagoma zmezil raz klop ter šel buditi dekleta. A čudo, Tonice ni bilo v kamri. In postelj je bila mrzla.

„Joj, joj“, je tarna starec ter kričal: „Tonica, Tonica!“

A ni bilo odgovora.

Tedaj se je splazila tudi starka raz peč.

Iškala sta ča in klicala.

„Saj pa menda ni v vasi! To bi bilo vražje maslo, če bi dekleta po noči stepalo okrog in se klátilo pri tujih ljudeh! A pogledati moram! Oh, joj, to dekleta, to dekleta!“

In starec je brzo stopical v vas.

Starka je sedla na klop k mrzli peči ter tarnala in se hudovala in molila radi izprijenega otroka.

Slednjič se starec vrne iz vasi s poročilom, da dekleta ni videl nikdo.

„Ni je“, vzdihoval je, sedeč kraj žene pri peči in zroč topo in brezmišlno v tla ... Stara pa je plakala — — —

Proti poludne pa so našli Tonico na grobu njenega deteta. Pokrita je bila z belo sneženo odejo in mrtva ...

Ko se je začela glasiti v zelenečem gozdu kukavica, znanilka pomladi, ko so začeli zvončki in trobentice rivati majhne svoje glavice iz probujajoče se zemlje ter zvoniti in trobiti pozdrav mladi Vasi, pokopali so staro Repičevko ...

Starec pa se je udal žganju ter je pil, pil kakor bi mu šlo za življenje in smrt. In ko se je že upijanil, naslonil je sivo glavo ob suho roko ter zaplakal. In plakal je kakor dete in tožil po ženi in Tonici ter ječal: „Sedaj sem sam, — sam na tem sveti! In ker sem sam, pijem in bom pil, dokler vsega ne zapijem ... In kdo je vsega tega kriv? Ta vražji goljuf bogatinski, ki mi je končal punco potem pa jo pustil ...“

In pil je ...

A vsega vendar ni zapil, ker je poprej prišla blede žena.

Neke noči namreč, ko se je spet vračal pijan proti domu, je padel v potok.

Drugi dan so ga našli mrtvega ...

občinski zastopi. Nekateri so upisovali stalne učitelje v volilno listo, drugi zopet ne. Ti različni nazori o volilni pravici stalnih učiteljev so dali povod našim učiteljskim društvom, da so se začela na merodajnih mestih potezati za definitivno rešitev tega vprašanja. Prvo je vzelo to vprašanje v pretres logaško učiteljsko društvo. Povod temu je bil neki posebni slučaj, ki se je dogodil v Cerknici. Logaško okrajno glavarstvo je ukrenilo, da imajo vsi stalni učitelji volilno pravico. Okrajno glavarstvo ljubljanske okolice je pa navzlic temu odrekalo stalnim učiteljem volilno pravico. Konečno je pa deželno predsedstvo na podstavi nekega posebnega slučaja odredilo, da imajo vsi stalni učitelji volilno pravico. Na podstavi tega odloka se mora pa vsak stalni učitelj od slučaja do slučaja potezati za volilno pravico, če mu te ni privolil dotični okrajni glavar ali občinski zastop. Vsekako bo treba v tem oziru kaj definitivnega skleniti v naši deželni zbornici, na kar opozarjamo naše deželne poslance. Še na slabšem, kakor z volilno pravico smo pa učitelji z izvrševanjem volilne pravice. Pomojem mnenji bi pouk ne smel učitelju biti ovira, da bi ne smel izvrševati svoje državljanske pravice. Tega mnenja pa niso vsi okrajni glavari, nekateri so namreč mnenja, da učitelj na dan volitev ne sme zapustiti šole — tudi če so volitve! Vidi se iz tega, da je učiteljska volilna pravica iluzorična. Zato prosimo naše p. i. gg. deželne poslance, da že v tem zasedanju store potrebne korake, da sme učitelj-volilec na dan volitev šolo opustiti — ter potem pouk pri prvi priliki nadomestiti.

V goriškem veleposestvu bode hud boj. Vodstvo narodne stranke na Goriškem je izdalo poseben oklic na volilce, kateri imajo v veleposestvu volilno pravico. Teh volilcev je 423.

Ministerski predsednik grof Badeni je naročil vsem osrednjim uradom, naj poskrbe, da bodo vsi uradniki in uslužbenci imeli čas iti volit.

Izšel je volilni oklic tržaške napredne stranke. V njem se naglašja, da ima sedanji volilni boj velik političen pomen. Reakcija se pojavlja povsod. Samouprava Trsta se že napada in italijansko vsenčilišče se ne dovoli. Tuji, na močne opore se naslanjajoči narod, Slovenci, prete tisočletnemu italijanstvu tržaške zemlje. Tem nasproti se morajo združiti vsi Italijani.

Krščanskosocialna stranka za nemško Češko je izdala volilni oklic, v katerem hudo napada Schönererjevce, očitajoč jim, da niso dobri Avstrijci. Če bode pa s tem očitanjem stranka zares kaj dosegla je pa druga stvar, kajti češki Nemci močno škilijo čez mejo.

Dunajski socialisti tožijo, da jim manka denarja za agitacijo, dočim ga imajo druge stranke dosti na razpolago. Ko bi na Dunaju bili samo krščanski socialisti in socialni demokratje, bil bi položaj za prve dosti ugodnejši, a tako bodo pa v več krajih drage stranke odločevale. Socialisti preveč naglašajo svoj boj proti meščanstvu, da bi jih mogli meščani voliti. Nadelavca taka agitacija pač upliva, a na Dunaju ne prevagujejo delavci, kakor v Berlinu in Parizu, temveč srednji stan. Samo v drugem in petem volilnem okraju imajo delavci sami gotovo večino. V hernalskem volilnem okraju pa stoje razmere za socialiste še slabše. Tu je še več srednjega stanu. Manjši rokodelski mojstri imajo v tem okraju upliv na pomočnike. Zato bode dr. Adler pač voljen, a za Schuhmaierja ni gotovo. V tretjem volilnem okraju je pa meščanstvo že tako trdno, da bode gotovo voljen dr. Lueger. V četrtem volilnem okraju se ne ve, bode li zmaga na strani socialistov ali socialnih demokratov. Liberalna stranka nima na Dunaju dosti upliva v nižjih krogih. Samo v prvem volilnem okraju je postavila kandidata pete kurije, drugod se pa kandidata še postaviti ne upa. Če Kronawetter propade in pride do črje volitve, bodo liberalci pri ožji volitvi dali svoje glasove socialistu Reumannu. Brez liberalnih glasov pa socialist v tem okraju ne more zmagati.

Deželni zbor.

(Konec.)

(VI. seja dne 10. januarja.)

Posl. Hribar poroča o računskem sklepu gledališkega zaklada za l. 1895. Računski sklep

izkazuje rednih dohodkov 11.745 glđ. 63 kr. (za 3591 glđ. 24 kr. manj nego je bilo proračunjeno) rednih in izrednih stroškov pa 48.417 glđ. 15¹/₂ kr. Skupna imovina je znašala 332.589 glđ. 81 kr. in se je zmanjšala za 20.154 glđ. 17 kr. Proračun za l. 1897. izkazuje potrebnost 11.504 glđ. pokritja pa 11.000 glđ. Govornik omenja, da letos odpad e iz tega zaklada dovoljena podpora gledališkima podjetjema, vendar česar bo morala zbornica iz dež. zaklada dovoliti toliko več subvencije, če neče, da oškoduje obe podjetji. Pravi dalje, da je velik prijatelj gledališča, ker je zmatra za izobraževalnico, a dasi je slovensko gledališče že mnogo koristilo, se mora vendar reči, da večerajšnja predstava ne sodi na oder. Tako daleč smo prišli, da se sramoti slovenski jezik pri slovenskih predstavah, da se slovenska dekleta imenujejo „Krainische Gänse“. Želeti je, da se personal strogo nadzoruje in da se take stvari več ne dogode. Sploh pa take burke ne spadajo na oder in večeraj na pr. ni imelo občinstvo veselja nad predstavo.

Posl. dr. Tavčar očita predgovorniku, da ima slabost, zariti se v kako malenkost, in jo potem razpresti. Slovensko gledališče je imelo doslej težavno pot in odborniki „Dramatičnega društva“ pač nimajo hvaležne naloge. Zato pa je odločno ugovarjati, da bi se malenkosti spravljale v deželni zbor. Govornik pravi, da je že večkrat vabil posl. Hribarja naj prevzame načelnštvo „Dramatičnega društva“, a on se je konstatno branil. Dasi se ima gledališče boriti z velikimi težavami, se mu mora priznati, da je mnogo storilo in da so gospodje, ki se v odboru „Dramatičnega društva“, pošteno in mnogo trudijo za napredek gledališča. Da se časih predstavljajo igre, ki niso nič vredne, to se zgodi tudi na boljših gledališčih in zlasti če je vodstvo v zadregi, se to kaj lahko zgodi. Često se „Dramatičnemu društvu“ očita, da spravlja na oder premalo slovenskih iger. Zdaj je uprizorilo češko igro, katera se še dandanes igra v Pragi. Igrala se je tudi na Dunaju in tam so nemški nacionalci rekli, da se v njej smeši nemštvo. Morda je dotični član gledališča tiste besede, ob katerih se je spodtkal posl. Hribar, ektemporiral. Upam, da g. predgovornik ni imel namena izposlovati, da bi bil jaz kot načelnik „Dram. društva“ za to kaznovan. Če je hotel Hribar govoriti o posamičnih predstavah, bi bil moral govoriti o vseh, ne le o jedni in slučajno o najslabši. Že zdaj ne mara nihče v odbor „Dram. društva“, ker se vsak boji preoblegla dela, a če izgubimo še te delavne moči, katere so zdaj v odboru, potem res ne vemo, kaj bo.

Posl. Kalan graja, da so na slovenskem odru nastopile „seestre Barrison“, češ, da je bil njih nastop kvaren nravnosti.

Posl. Hribar pravi, da je jeden najbolj navdušenih prijateljev slovenskega gledališča in da je le željo izrekel, naj bi se take igre kakor sinočna ne uprizarjale. Dežela in mesto žrtvujeta mnogo za gledališče, zato — pravi govornik — moramo nad gledališčem čuvati in zato se strinjam popolnoma z g. Kalanom glede „seestre Barrison“. Pravi tudi, da je bil svoj čas odbornik „Dram. društva“, pa ni bil več voljen v odbor, dasi je rad delal. Upravičeno, da bi tudi zdaj ne mogel več prevzeti eventualne volitve. Sicer pa priznava, da je gledališče lepo napredovalo in da deluje plodonosno.

Posl. Lenarčič opozarja, da so po mnenji poučenih krogov plače za gledališko osebje, katero je v deželni službi, prevelike. V Celju opravlja baje jedna sama oseba vse to, kar opravljajo pri nas tri. Ker bi se dal denar lahko bolje porabiti, želi, naj preudari dež. odbor, če bi se tudi ne dalo kaj prihraniti.

Posl. dr. Schaffer dvomi, da bi se dalo kaj prihraniti, ker imajo vse tri nastavljene osebe mnogo dela, isto tako sodi posl. Hribar.

Posl. Lenarčič omenja, da si je ogledal shrambo za oprave in kulise in videl, da so zlasti mobilije jako poškodovane. Rokoko-mobilije, kupljene menda pred 3 leti, so tako pokvarjene, da bo kmalu treba novih. Največ je tega kriva okolnost, da ni prostora za shrambo. Prvotno je bila tudi preskrbljena prevlaka tako za mobilije kakor za lože. Ta prevlaka, je izginala. Ako že morajo biti štiri osebe za potrebna dela, naj bi se pazilo malo bolj, da se pazno postopa z mobilijami in dekoracijami. Kar je shranjeno v suterenu ali v muzeju, je vsled vlažnosti močno pokvarjeno. Govornik predlaga resolucijo, naj dež. odbor uvažuje nedostatke glede bolj-

šega nadziranja gledališke oprave in glede pridobitve shrambe.

Posl. dr. Schaffer priznava, da so navedeni nedostatki največ posledica pomankljivih prostorov. Dež. odbor je še pred leti predlagal zgradbo skladišča, a stvar se ni mogla dognati, vendar tega bo že v prihodnjem zasedanju stavil primeren predlog glede zgradbe takega poslopja.

Posl. Hribar dvomi, da se bo dal dobiti denar za zgradbo posebnega gledališkega skladišča, misliti pa bo, če bi se mogel dobiti potreben prostor v prihodnjem obrtnem muzeju.

Zbornica odobri potem računski sklep in proračun.

Posl. dr. Papež poroča o prodaji redutnega poslopja in hiš. št. 4 in 6 v Florijanskih ulicah in predlaga: 1. Na redutnem poslopi in na sosednjih hišah št. 4 in 6 v Florijanskih ulicah na korist nekdanjemu kranjsko-stanovskemu glavnemu zakladu na podlagi dolžnih pisem z dne 10. julija 1846. l. in 15. oktobra 1848. l. zastavno-pravno zavarovani terjatvi v znesku 15.000 glđ. konv. den. s pripadki in v znesku 4000 glđ. konv. den. s pripadki vred se odpišete ter se deželnemu odboru naroča, da ukrene kar je treba, da se te dve terjatvi izbrišeta iz javne knjige. 2. Prodaja redutnega poslopja in obeh sosednjih hiš št. 4 in 6 v Florijanskih ulicah za svoto 27.500 gl. mestni občini Ljubljanski se odobri ter se dež. odbor pooblašča, da ta posestva izroči kupcu neobremenjena. — Sprejeto.

Zaradi pozne ure postavile so se ostale točke z dnevnega reda in je dež. glavar zaključil sejo.

Prihodnja seja bo v petek.

V Ljubljani, 11. februvarja.

Dunajski mestni ples. Velik dunajski mestni ples je važen dogodek. Dohodek tega plesa je namenjen ubogim. Letos se je ta ples vršil prvič pod protisemitskim županstvom in je zatorej imel nekako politično važnost. Ždije so sklenili, da se letos plesa ne udeležijo in židovski listi so se že nadejali, da se vsled tega ta ples popolnoma izjalovi. Nadejali so se tudi, da se dvor in visoki dostojanstveniki plesu ne udeležijo. Vse nade so pa žide varale. Ples je bil letos sijajnejši, kakor druga leta, udeležba večja, če tudi židov ni bilo, udeležil se ga je tudi cesar, več nadvojvod in nadvojvodinj, vsi ministri in mnogi drugi visoki dostojanstveniki. Židovski listi pa v svoji nevolji le kratko poročajo, jezi jih, da se je pokazalo, da židje na Dunaju niso tako važen faktor, kakor se rado trdi.

Ogerski zakoni na Reki. Omenili smo že, da je ban hrvatski se nekaj upiral upeljavi ogerskih zakonov na Reki in naglašal, da bi se v tem oziru moralo njega vprašati. Nam se je stvar malo čudna zdela, kajti sedanji ban ni nikdar posebno odločno branil hrvatskih pravic do Reke. V tem slučaju je menda pa vendar le resnica. Banu pa niso bile toliko mari hrvatske pravice do Reke, temveč bal se je samo, da se na Reki upelje tudi ogerski tiskovni zakon. Ta zakon je precej liberalen in na Reki bi potem lahko izhajali tudi hrvatski opozicijski listi in brezozirno bičali hrvatske razmere, roka mogočnega bana Khuena Hedervaryja bi jih pa doseči ne mogla.

Odpoved bolgarskega kneza. Nekateri časopisi so raznesli malo neverojetno novico, da se misli knez bolgarski odpovedati prestolu v korist svojemu sinu Borisu. Sedanji ministerski predsednik in metropolit sofjski pa prevzameta regentstvo. To novico je najbrž razširila bolgarska opozicija in le izraža njene želje.

Italija in Črnagora. Črnagora osnuje svoje poslaništvo v Rimu. Knežev krilni pobočnik Nikolaj Gjurović bode neki prvi italijanski poslanik v Rimu.

Generali se iščejo. Španska vlada se je obrnila do francoske, naj bi dovolila trem višjim francoskim častnikom, da pojdejo na Kubo in ondu prevzamejo poveljstvo. Dotičnim častnikom je obljubila velike plače in ogromna zemljišča na Kubi po vojni. Španija torej v lastne generale nima dosti zaupanja. Francozi pa menda nimajo veselja Španiji pomagati iz zadreg.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. februvarja.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri ob 10. uri dopoludne sejo.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Opozorjamo na današnjo predstavo opere „Rigoletto“ na korist primadoni gđ. Ševčíkovi. Prihodnja slovenska predstava bo v soboto.

— (Umrl) je davi pivovar in posestnik gosp. Jurij Auer, občedielan meščan, v starosti 65 let. Umrl je dva dni po svoji soprogi. Bodi mu blag spomin!

— (Kapelan Rudolf pred sodiščem.) Včeraj se je vršila obravnava proti trnovskemu kaplanu Rudolfu zaradi zapeljavanja h krivemu pričanju in proti vojaku Jožetu Benigerju zaradi krivega pričavanja. Ko je leta 1894. kapelan Rudolf biro pobiral, je prišel tudi k tedanjemu županu gostilničarju g. Ivanu Urbančiču. V veži so se sprli zaradi hire, ker je kapelan trdil, da je nekaj še Urbančič dolžen od prejšnjega leta. Pri tem je kapelan rekel njemu, kakor trdi zatožba, da ni pošten človek. Urbančič je rekel na to možakom, ki so bili v veži: „Možje, vi ste slišali, bodete torej pričali“ in vložil je tožbo proti kaplanu Rudolfu. Dne 19. decembra leta 1894. je bila obravnava. Obtožba pravi, da je Rudolf povabil tri priče k sebi in jih poučeval, kako naj pričajo. Ko so pa potem pri obravnavi bile povabljene še druge priče, se je Rudolf, videč, da se ne more izkupati, pobotal s tožiteljem, mu obljubil, da dotično žaljenje prekliche po listih in da za uboge trnovske občine 50 gld. in družbi sv. Cirila in Metoda 50 gld. Po Trnovem se je tedaj govorilo, da so kaplanove priče, ki so trdile, da kapelan ni izrekel dotičnih besed, oziroma, da jih niso slišali, po krivem pričale. Nekega večera je včerajšnji zatoženec France Beniger pravil nekemu Francu Beliču v hlevu št. 51, da je po krivem prisegel, a on ni tega kriv, ker ga je kapelan tako nagovoril. France Belič je to povedal županu Urbančiču. Druga priča France Vidic je pri neki priliki povedal Urbančiču, da ga je kapelan nagovarjal, naj ne pove, kaj je on tedaj v veži govoril. Ko ga je pa Urbančič vprašal v pričo ljudij, je pa Vičič le rekel, da mu je kapelan dejal, naj reče, da ni ničesar slišal. Urbančič je vsled tega uložil ovadbo proti kaplanu Rudolfu zaradi zapeljavanja priča krivemu pričevanju, in začela se je preiskava proti Rudolfu in Francu Benigerju, ki je v omenjeni pravdi zaradi žaljenja časti, ne da bi bil povabljen, prišel k sodišču in odločno pričal, da ni kapelan izrekel omenjenih besed. Tako obtožnica. Pri obravnavi je priča France Vičič izpovedala, da je bil kapelan priče povabil k sebi in napeljal pogovor na to, da Urbančič toži. Vprašal je njega, kako bode pričal. On mu je odgovoril, da bode rekel, da ni ničesar slišal, ker je bil šel iz veže. Kaplan je pa rekel, da ne sme pričati, da ni ničesar slišal, temveč naj reče, da on ni tako rekel, kakor je rekel. Katere besede je mislil kaplan, se priča več ne spominja. Druga priča Anton Beniger je izpovedala, da je kapelan rekel, naj ne ozirajoč se nanj, le resnico govore. Ker je pa ta priča v preiskavi bila drugače izpovedala, namreč, da je Rudolf rekel, naj ne pričajo, kakor Urbančič toži, je predlagal državni pravdnik, da se priča zapre, in se proti njej začne preiskava. Dati jo v preiskovalni zapor je potrebno, ker je priča pod takim uplivom, da drugače ni misliti, da bi preiskava proti njej imela kaj uspeha. Sodišče je ustreglo le zahtevi po preiskavi. Priča Princ, ki je že pri prvi obravnavi pričala zoper kapelana, je odločno izpovedala, da je tedaj slišala omenjene besede. Nekoč je pa kapelan Rudolf Princu pretil, da pride v kriminal, ako bode pričal, da je on rekel, da Urbančič ni pošten, češ, da ima tri priče, ki prisežejo proti njemu. Priča Belič ni sodišče moglo dobiti. Biva sedaj neki na Reki, a ni oglašen pri policiji, torej se mu povabilo dostaviti ni moglo. Prečitela se je izjava te priče pred sodščem v Trstu, ki potrjuje višje omenjeni pogovor njega z Jožetom Benigerjem. Prečitelo se je pa pri sodišču še drugo pismo Beličevo Urbančiču, v katerem naznanja, da je dobil brezimno pismo, v katerem se mu preti, da pride v kriminal, ako bode proti Rudolfu pričal. Priča, kaplanov prijatelj župan Franc Beniger, trdi, da je bil pri dotičnem pogovoru, a je Rudolf le priče prigovarjal, naj po pravici pričajo. Pogovor na to stvar je tedaj Vičič napeljal. Ne spominja se pa, da bi bil on jih tedaj vkupe vabil, kakor trdijo prejšnje priče. Priča kapelan Žužek, ki je sedaj v Preddvoru, v nasprotju s prejšnjo pričo izpoveduje, da je sam Rudolf jel moze izpraševati, kako bode pričali. Sicer jim je pa svetoval, naj le resnico govore. Omeniti je pa, da Franc Vičič trdi, da poslednjih dveh prič pri tem pogovoru niti bilo ni, pač pa pravita zatoženi Jožef Beniger in Anton Beniger, da sta bili. Sodišče je Rudolfa oprostilo zatožbe. On je pač sumljiv, da je uplival na priče, a vendar se ne more iz izjav priče posneti, da bi bil upliv tak, kakršnega prepoveduje zakon. Franca Benigerja je pa obsodilo sodišče v trimesečno težko ječo, ker je njemu krivo pričevanje dokazano.

— (Bolniško in podporno društvo pomočnih in zasebnih uradnikov za Kranjsko) ima v nedeljo dne 14. februarja ob 2. uri popo-

ludne svoj redni letni občni zbor v gostilni pri Štruklju v Kolodvorskih ulicah. Člani se opozarjajo, da se zbora mnogoštevilno udeleže.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tedenški izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 31. januarja do 6. februarja kaže, da je bilo novorojencev 25 ($=37.12\%$), mrtvorojenec 1, umrlih 21 ($=31.18\%$), mej njimi je umrla za otročico 1, za dušljivim kašljem 1, za vratico (davico) 1, za jetiko 4, za vnetjem sopilnih organov 2, za želodčnim katarom 1, vsled mrtvoda 1, vsled samomora 1, za različnimi boleznimi 9. Mej njimi so bili tujci 4 ($=19.04\%$), iz zavodov 7 ($=33.3\%$). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer: za oslovskim (dušljivim) kašljem 7, za vratico 4 osebe.

— (Čitalnica v Ribnici) priredi dne 28. februarja t. l. društveno veselico z obširnimi programom v prostorih g. Antona Arkota v Ribnici. Pričetek ob 8. uri zvečer.

— (Iz Metlike) se nam 8. t. m. piše: Danes je umrl g. Ferd. Zalokar, naš dolgoletni župan in zdravnik. Bil je štajerski rojak in pletla se mu je nemška izgoja dalj časa krog noge, ali našel je skoraj, od kod da je in kje živi, in bil demoroden, pošten Belokranjec. Dosegel je precejšnjo starost in bil teden do zadnjega leta. Bil je eden osnova teljev prve Dol posojilnice, reg. zadruge z neomejenim poročtvom, ki je v Belikrajini marsikateremu izmogočila iti v Ameriko in rešiti svoje domovanje v času, ko trta ni več roditi mgla. Bodi mu blag spomin!

— (Prostovoljno gasilno društvo v Postojini) priredi dne 14. t. m. v hotelu „pri ogeraki kroni“ veselico. Vzpored: 1. Koračnice. 2. A. Nedved: „Ko gledam ti v oči lepe“, čveterospev. 3. Rasini: „Arrija iz opere „Sevillski brivec“. 4. Dr. B. Ipavc: „Savska“, čveterospev. 5. Zit: „Dunajski valčki“. 6. P. H. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, čveterospev. 7. Tombola. Igra v 4 oddelkih: 2 terni, 1 kvaterna, 1 cinkvina, 2 tomboli. 8. Pjes. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Utopnina 1 K, za družine 2 K. Preplačila se bodo hvaležno vzprejemala.

— (Slovensko bralno društvo v Trzinu) Na izrednem občnem zboru tega društva dne 7. t. m. je bil izvoljen naslednji odbor: Gg. Lenart Klotar, posestnik, predsednik; Janko Čurn, podpredsednik; Josip Šter, tajnik; Josip Klotar, blagajnik; Ivan Candrč, Anton Markun, Josip Vidmar in Fran Zajc, odborniki.

— („Zagorski Sokol“) ima dne 14. t. m. ob 4. uri popoldne v društveni telovadnici občni zbor.

— (Volitev v dež odbor štajerski.) V včerajšnji seji je dež. zbor štajerski volil dež. odbornike. Iz kurije veleposestnikov je bil voljen nemški liberallec grof Franc Attems, njegovim namestnikom baron Störk; zastopniki mest in trgov so volili dra. Darschatto in namestnikom Walza. Zastopniki kmetijskih občin so oddali 22 glasov. Pri prvem glasovanju so dobili: Robič 8 glasov, Karlon 9, nacionalec Posch 4 in Köberl 1 glas. Ker ni bil dobil nihče absolutne večine, se je novič volilo in je pri drugi volitvi dobil Robič 10 glasov, Karlon 9. Izvoljen je torej Robič, in sicer s pomočjo nemških nacionalcov. Slovenci so zato volili nacionalec Poscha Robičevim namestnikom. Iz cele zbornice so bili voljeni dr. Schmderer, namestnik dr. Link, dr. Reicher, namestnik prof. Rumpf in dr. Kokoschinegg, namestnik Jutter. Dosedarji liberalni dež. odbornik dr. Schreiner je pri vseh volitvah propadel, in sicer s pomočjo slovenskih poslancev.

— (Iz Gradca) se nam piše: V ponedeljek 8. t. m. vršil se je tukajšnje izvenakademične podružnice sv. Cirila in Metoda zšbavni večer, kateri je očitno pokazal, kako priljubljena so slovenske veselice podružnice sv. Cirila in Metoda pri mnogoštevilnih bojazlivcih in malomarnih. Izmej občinstva — do 400 oseb, — katero je polnilo prostrano, lepo okrašeno Steinfeldsko pivarno, naj ome nim deželnega glavarja namestnika g. dr. Sernca in gg. dež. poslance Fr. Robiča, dr. Dečka, dr. Rosina, dalje višjega sod. svetnika dr. Hena, g. dr. Benj. Ipavca, fin. svetnika Ljubca, g. poštneega svetnika Gunzarja in drugih. Koncert uspel je najbolje in se je odlikoval tako po raznovrstnosti, kakor o dovršenosti izvajanja posameznih točk. Sodelovala sta tamburaški in pevski zbor hrv. slov. društva „Sloga“ pod spretnim vodstvom g. med. J. Francekoviča, oziroma g. med. F. Ipavca. Slov. kvartet proizvajal je svoje točke precizno in žel buren aplavz. Izmej solistov pokazal se je g. jur. I. Kramar virtuoz na goslih tako glede tehnike, kakor glede prednašanja. Nadejamo se, da bomo skoro zopet imeli priliko čuti. G. med. V. Supan pel je dve romanci ruskega skladatelja M. J. Glinka. Izborni pevanje g. Supana je slovenskemu občinstvu poznato, zato bodi i njemu zaslužena hvala! Največje zanimanje vzbudila je vender kompozicija g. med. J. Ipavca „Trije vojaki“, basede rajnega Freuensfelda, katero je pel znani bariton g. med. Strašek v vsega priznanja vrednim uglobljenjem v duh skladbe. S to

skladbo pokazal se je najmlajši član za našo narodno glasbo toli zaslužne rodbine, nadarjenim skladateljem krepke samostalnosti in temeljite glasbene izobrazbe. Isti gospod si je takoj kot vodja pevskega zbora in spremljevalec na glasoviru pridobil največjih zaslug, za kar mu bode izrečena posebna zahvala. Muzikalnemu vzporedu sledila je živahna zabava s plesom do ranega jutra, katerega so posebno slovanski vseučiliščniki oživljali. Poleg znatnega gmotnega uspeha za naše društvo sv. Cirila in Metoda pripomogel je ta večer k bližjemu mejsobnemu spoznanju tukajšnje slovanske naselbine in k probudenju skupne narodne zavesti.

— (Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) priredi v nedeljo štiri javne shode: v župnišču v Št. Vidu v junski dolini, pri Rutarju v Porečah pri Šnarjeti, pri Stoklu na fari pri Prevaljah in pri Hanžiču v Hočah pri Domačalah.

— (Mlada morilca.) Tržaško okrajno sodišče je dne 9. t. m. sodilo dva fantiča, 11letnega Alfreda in 12letnega Viljema Mangechija, ker sta umorila svojo staro mater udovo Salvago. O tam umoru smo že svoj čas obširneje poročali. Sodišče je mlajšega morilca obsodilo na pet, starejšega pa na štiri mesece zapora. Obe mladih morilcev, ki je svoja sina napeljal k zločinu, pride pred porotnike.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) imelo bo v soboto dne 13. t. m. ob 8. uri zvečer svojo V. redno zborovo sejo v Kastnerjevi restavraciji „Zum Magistrat“. Dnevni red: 1.) Čitanje zapisnika; 2.) Poročilo odboro; 3.) Predavanje tov. Voduška: „Kaj loči nas juriste od drugih?“ 4.) Slučajnosti.

* (Ruski car) je bržčas res bolan, kakor so sporočali navzlic dementijem že različni časopisi. „Independance“ piše celo, da so odpovedani že vsi dvorni plesi za letošnji predpust.

* (Grof Lev N. Tolstoj) žanje za svoja svetovnoznana dela v svoji domovini čudno zahvalo. Po sporočilih francoskih listov je postavila av. sinoda na predlog Pobedonosceva vsa dela Tolstega, tega velikega moralista in ljudomilnega filozofa, na indeks. Fautično duhovenstvo je torej res povsod jednako sovražno vsaki pravi umetnosti in literaturi!

* (Zazidano žaljenje Velečanstva.) V Badenu sta dva Schönererjanca ovadila nekega nekdanjega svojega somišljenika, da je pri zgradbi neke hiše uzidal vanjo cesarja žaleč spis. Policija je moža seveda takoj pozvala na odgovor. Mož pravi da ni nič zazidal, pač pa, da je njegov polir zazidal v dotično poslopje običajno, sicer povsem nedolžno listino, mesto pa, kjer jo je zazidal, da ne ve in tudi dotični polir ga ne more več dokazati, ker je že umrl. Policija je sedaj v veliki zadregi. Ovaduhi trde, da jim je stavbeni mojster, katerega so denuncirali, sam pravil o svojem činu, ta pa neče, ali pa res ne ve povedati, kje je listino zazidal. Naposled se še res zgodi, da poderejo dotično hišo, samo da najdejo listino.

Brzjavke.

Dunaj 11. februarja. Došlo je poročilo, da je grška brodovje odplulo na Kreto. Ta vest je tukaj vzbudila največjo pozornost. Na borzi je nastal velik polom, vrednostni papirji so močno pali. Oficijski „Fremdenblatt“ obžaluje, da je Grška nastopila to pot, po kateri more zaiti v položaj, kateremu ni kos. V unanjo političnih krogih mislijo, da bise Grška ne bila smela upati nastopiti kot vojujoča vlast. Računati ne more na pomoč nobene vlasti.

Atene 11. februarja. Vlada je poslala velevlastim noto, v kateri naglašja, da z ozirom na kristijane ni mogla mirno gledati dogodkov na Kreti.

Atene 11. februarja. Torpedno brodovje pod vodstvom princa Jurija je odplulo s poveljem, naj prepreči izkrcaje turških čet. V mestu je ta novica vzbudila največje naidušenje. Princa Jurija so pri odhodu naidušeno pozdravljali: „Živela Kreta!“

Praga 11. februarja. Češka katoliška stranka je obelodanila svoj volilni oklic, v katerem poleg cerkvenopolitičnih in socialnoreformatičnih tirjatev, posnetih iz pastirskega pisma avstrijskih škofov, naglašja tudi državno-pravni moment.

Berolin 11. februarja. Wolffov bureau javlja, da je grška oklopnica „Hydra“ blizu Kaneje izkrcala mnogo orožja in municije.

Za slabotne
bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je **železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani** (Dunajska cesta), 3 (44-6) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic 4 gld. 50 kr.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 8. februarja: Luka Prezelj, duhovnik, 24 let, Vodmat št. 74, tuberkuloza. — Ivan Rudolf, usnjarskega pomočnika sin 13 let, Sv. Petra cesta št. 70, tuberkuloza.
Dne 9. februarja: Ivan Makovec, žagar, 23 let, Hrenove ulice št. 15, za vnetjem možganske kožice.

V deželni bolnici:

Dne 4. februarja: Fran Požar, delavec, 67 let, jetika.
Dne 6. februarja: Jožefa Ogrizak, šivilja, 28 let, srčna hiba.
Dne 7. februarja: Fran Koblar, gostač, 77 let, ostarelost.
Dne 8. februarja: Marija Bizjak, gostija, 68 let, ostarelost.

V otroški bolnici:

Dne 8. februarja: Reza Span, čevljarjeva hči, 1½ leta, davica.

V hiralnici:

Dne 7. februarja: Ivan Kapišar, kajzar, 77 let, rak.
Dne 8. februarja: Ivana Czermak, poštarjeva vdova, 74 let.

Meteorologično poročilo.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
10.	9. zvečer	739.3	-2.5	sl. svzh.	jasno	0.0
11.	7. zjutraj	738.0	-2.6	sr. svzh.	skoro obl.	
"	2. popol.	736.0	4.0	sl. szah.	skoro jas.	

Srednja včerajšnja temperatura -4.1°, za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 11. februarja 1897.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 70 "
Avstrijska zlata renta	123 " 05 "
Avstrijska krona renta 4½%	100 " 70 "
Ogerska zlata renta 4½%	130 " 95 "
Ogerska krona renta 4½%	99 " 55 "
Avstro-ogerske bančne delnice	952 " — "
Kreditne delnice	362 " 75 "
London vinta	119 " 90 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 77½ "
90 mark	11 " 74 "
90 frankov	9 " 52½ "
Italijanski bankovci	45 " 10 "
C. kr. cekini	5 " 67 "

Dne 10. februarja 1897.

4½% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188 " 50 "
Dunavske reg. srečke 5½% po 100 gld.	128 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	99 " 90 "
Kreditne srečke po 100 gld.	198 " 50 "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Budolfove srečke po 10 gld.	26 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154 " 50 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	468 " — "
Papirnat rubelj	1 " 26½ "

Posojilnica na Vranskem

ima

v nedeljo dne 21. februarja 1897 ob 4. uri popoldne svoj

redni letni občni zbor.

Dnevni red je:

- I. Poročilo in računski sklep za leto 1896.
- III. Prememba društvenih pravil.
- II. Razdelitev čistega dobička.
- IV. Volitev načelstva.
- V. Posamezni nasveti.

Uljudno vabi

(246)

načelstvo.

VABILO

k

rednemu občnemu zboru posojilnice v Črnomlju

registrovane zadruge z neomejeno zavezo

kateri bode

dne 28. februarja t. l. ob 3. uri popoldne v posojilnični sobi.

Dnevni red:

1. Poročilo ravnateljstva o delovanju posojilnice.
2. Predlaga se račun za l. 1896., razdeli se čisti dobiček in določi se remuneracija načelstvu.
3. Nasveti.

K obilni udeležbi uljudno vabi

načelstvo.

(245)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.



Tužnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša preljubljena soproga, oziroma mati, gospa

Terezija Keržišnik roj. Altziebler

po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, danes ob 1. uri po noči mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bode v petek, 12. t. m., ob 4. uri popoldne.

Blago rajnce priporočamo v spomin in molitev.

V Kamniku, dne 11. svečana 1897.

Emil Keržišnik
gostilničar, soproga.
Milan in Milica Keržišnik
otroka. (247)

Pridnega dečka

kateri mora biti 14—16 let star in je šolo obiskoval, iščem za svojo kavarano v Novem mestu.

(197—5)

Janez Schmidt.

Učenec in učenka

vzprejmeta se v trgovino z mešanim blagom; prvi v popolno preskrbljevanje. — Ponudbe pod šifro „Učenec“ vzprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(193—4)

V soboto, dne 13. svečana

bode se vršil

domač plesni venček

v gostilni „Pri Židanu“

na Poljanah

h kateremu najljubšeje vabi

(248—1)

z velespoštovanjem

J. Kolenec.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizki ceni.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. (15-33)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno; čez Selsthal v Aussee, Ischl, Gmundon, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Frantsenstete, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 min. popoldne osebni vlak v Trbič, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbič, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine varo, Hebr, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiča.

Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pljanja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundona, Ischla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Frantsenstete. — Ob 11. uri 25 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pljanja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca, Frantsenstete, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min. svečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 52 min. 3-po. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. jutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. svečer, ob 10. uri 35 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. jutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 30 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le v oktobru ob nedeljah in praznikih.)

Kuharica

katera zna dobro kuhati in razume hišna dela, opravlja ter je vajena na deželi služiti, se išče v velike hiše.

(215—3)

Kje? pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Vzprejemem takoj

notarskega kandidata

v svojo pisarno. — Plača po dogovoru.

(229—3)

Franc Strafella

c. kr. notar v Rogatcu na Štajerskem.

Trgovina s konfekcijami za dame

najfineje upravljena, na najobljudnejšem prostoru notranjega mesta, se zaradi rodbinskih razmer

takoj prodá.

Lokal je velik in prostoren, da se lahko ustanovi oddelek za klobuke ali čevlje ali za trgovino s krojnim in drobnim blagom. Gotovine treba 4000 gld.

Ponudniki naj blagovolijo natančne naslove oddati v upravnistvu „Slovenskega Naroda“, oziroma tam poizvedeti več.

(109—4)

Zajamčeno samočista

odlikovana z najvišjimi odlikovanji

Tomaževa fosfatna moka

iz čeških in nemških tovarov za Tomaževo moko

je najuplívnejše in najcenejše fosfornokislo gnojilo.

Jamči se, da ima v sebi 15—17 odstotno citratno raztopljive fosforne kisline in 28—100 odstotkov fine moke.

Za vse vrste prsti.

Za zboljšanje zemlje revne na fosforni kislini, za vsa žita, okopalne in oljne rastline, za vinograde, hmelne in zelenjavne nasade in posebno za gnojenje travnikov.

Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate. Jedva nedostajajoča množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne, ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago.

Vprašanja in naročila naj se pošiljajo

(42—4)

prodajališču fosfatne moke

čeških tovarov za Tomaževo moko v Pragi

Mariengasse 11.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.